

HUNDENS URSPRUNG

Hundens (*Canis Familiaris*) anfader är vargen (*Canis Lupus*), som enligt den senaste forskningen blev tamhund (domesticerad) för drygt 100 000 år sedan.

De första vargarna hölls fångna som matreserv, men människan upptäckte snart djurets unika vakt- och jaktinstinkt, som kombinerad med dess sociala förmåga gjorde den till en värdefull kamrat och partner.

Allteftersom människan utvecklats har behov växt fram där man har funnit att hunden kan hjälpa oss där vi själva kommer till korta. Dessa behov har styrt oss i vår avel, för att utveckla den ursprungliga vargen till den hundras som passar till just det vi vill. Detta gäller både utseende och beteende.

Våra hundar har dock fortfarande kvar samtliga av vargens beteenden, i större eller mindre utsträckning. Den största skillnaden är rädslebeteendena, som är kraftigt reducerade i våra tamhundar jämfört med vargens.

LEDARSKAP

En bra ledare är mycket viktig för hunden, precis som den är för artfränden vargen.

Vargen och hunden är utpräglade flockdjur med mycket bestämda sociala regler. Det är dessa sociala regler som gör att hunden så väl kan fungera i våra familjer, om vi bara kan lära oss att förstå dem och använda oss utav dem. Om vi däremot inte bryr oss om att lära oss dessa regler, så kan det istället uppstå problem. Livet tillsammans med en hund är oftast något av det bästa man kan uppleva med den kärlek och gemenskap man får, men det kan också i vissa fall bli ett 10-15 års lidande där hunden istället blir ett hinder för ett normalt liv.

Skillnaden mellan detta "himmel eller helvete" heter LEDARSKAP.

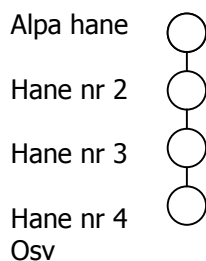
Ledarskap i vargflocken

För att förstå bakgrunden skall vi se på hur en vargflock är uppbyggd.

Vargflocken består av en familj, dvs en hona och en hane tillsammans med årsvalpar, samt även avkommor från tidigare år. När valparna blir ungefär ett år gamla, lämnar några av dem flocken och ger sig ut på en lång vandring för att, om de överlever, söka en egen partner att skapa flock och revir med.

Flocken försvarar ett gemensamt revir som de markerar med blå urin och ylande. Skulle en utomstående varg komma in på reviret, riskerar den att dödas. Ett normalstort revir i Sverige är ca 10 kvadratmil.

I flocken finns två lodräta rangordningar, en för tikarna och en för hanarna. Emellan könen finns ingen rangordning. Högst upp i varje rangordning finns alfadjuret, dvs ledarparet. Mellan alfadjuret och den individ som kommer näst på skalan finns en MYCKET tydlig och väl markerad rangskillnad. Därefter följer de övriga djuren i en fallande skala i fråga om rang, med olika tydligt markerad rangskillnad sinsemellan.

Denna rangordning är konfliktförebyggande, dvs syftar till att undvika att bråk uppstår i flocken.

- Vem blir då alpha hane/tik?

Jo, de som är fysiskt och psykiskt starka nog att få flocken att överleva.

Beta djuren, de övriga i flocken, är beroende av sin ledare, de är deras enda trygghet.

Ledarskap i familjen

- Behöver vår hund en ledare?
Absolut.
- Vem skall då vara alpha djuret i er flock – du eller hunden?
Naturligtvis du.
- Varför?
Vem av er vet vad som händer om man springer ut på vägen framför en bil?
Vem av er kan veta om grannens hund är snäll första gången hunden träffar den?
Vem av er vet att farbrorn med rullatorn är en människa lika snäll som någon annan?
Vem av er vet vad som händer med tvååriga Kalle när man tacklar honom med en tass i ryggen?

En ledare löser alla dessa "problem" åt hunden, precis som att alphavargen alltid går först därför att han känner till vad som är säkert. Det han inte känner som säkert, utsätter han aldrig flokken för.

Vi ska alltså lösa problemen åt hunden med ledarskap, och lära den vad som är säkert och rätt med lydnad. Tar vi på oss denna roll och sköter den, så får vi en trygg och glad hund att leva tillsammans med.

Utan ledarskap

Vilka situationer skulle du känna som skrämmande om du vore valp? Tänk efter!

Vad händer om valpen måste lösa allt själv?

Den mer "tuffa" valpen tar kaxigt på sig mer och mer uppgifter, inklusive att fostra dig och övriga familjen med fysiska medel (bett) om så behövs, tills den dagen då han skadar sig själv eller någon annan.

Den mer "veka" valpen försöker att fly varje situation, och varje situation blir mer och mer skrämmande, tills den dagen den inte kan fly utan råkar i panik, och skadar sig själv eller någon annan.....

Här är vi ansvariga, både gentemot hunden och dess omgivning.

En bra ledare

Hur är då en bra ledare?

- Kunnig visar erfarenhet, lär ut nya saker, löser problem
- Tar initiativ leder arbete och övrig aktivitet, ger tillåtelse
- Sätter gränser vad som är tillåtet och inte
- Konsekvent står för det han/hon sagt och gjort, går att lita på
- Krävande ser till att regler följs och mål nås
- Själsäker visar att han/hon vet vad han/hon gör, både muntligt och kroppsligt

Ledarskap i vardagen

Varje vardagssituation där vi kan "plocka poäng" i ovan nämnda egenskaper ger oss ett starkare ledarskap, och hunden ett tryggare liv. Exempel på vardagssituationer;

- Vänta på tillåtelse innan hunden får gå ut/in genom dörren/grinden/bilen.
- Vänta på tillåtelse innan hunden får äta.
- Vi tar första kontakten (om någon alls) med främmande människor och hundar.
- Vi bestämmer takten och vägen på promenaden.
- Träna lydnad/bruks/agility/jakt/vallning osv
- Vi startar lek. Vi avslutar lek.
- Lära ut cirkuskonster
- Kontrollera "spöken"